

צ

ופיה (16) ויאיר (18) הכירו לפני כחצי שנה במהלך פעילות פוליטית. "זה התחיל בקשר קר וטכני לגמרי, מסרונים וטלפונים של תיאומים לקראת פעילויות", מספרת צופיה, "ואז התחלנו להיפגש ולארגן דברים יחד. במהלך ההכנות והעשייה, התחלנו להיפתח זה אל זה ולהתקרב

יותר, ולאט לאט הבנו שיש בינינו משהו מיוחד וחזק. בשלב כלשהוא שמנו את הדברים על השולחן והגענו למסקנה שמכיוון שאנחנו לא עומדים להתחתן בקרוב, הקשר לא שייך עכשיו, וכדאי שניפרד."

סוף הסיפור? לא ממש. זמן קצר אחרי הפרדה ההדדית, צופיה מצאה את עצמה מתגעגעת לדיבור עם יאיר. "הייתי בתקופה לא פשוטה מבחינה רגשית והייתי צריכה את החיזוק שלו, אז נפגשנו שוב. הקשר בינינו התחזק ומאז אנחנו לא כל כך יודעים מה לעשות. אני בת 16 ולא מתכננת להתחתן בשנתיים-שלוש הקרובות, מצד אחד אנחנו דוסיים ולא רוצים להיות בקשר זוגי ארוך שהוא לא נישואין ומצד שני אנחנו לא רוצים וגם לא כל כך מצליחים לחתוך את הקשר ולוותר על מה שמצאנו. אנחנו די נואשים למצוא פתרון."

בינתיים הם החליטו להעביר את הקשר לאש נמוכה, או כמו שצופיה קוראת לזה: "חצי כוח".

"אנחנו מדברים פעם בשבוע בטלפון, משתדלים להיפגש אחת להרבה זמן, וגם זה לא פשוט לנו. ברור לנו שאם היינו יכולים להתנתק לגמרי בשנתיים הקרובות ואז להיפגש ולהכיר מחדש, זה היה אידאלי, אבל אנחנו מרגישים שזה יהיה מעל לכוחותינו."

צופיה מרגישה שאין לה כל כך עם מי להתייעץ.

"מבחינת המשפחה שלי אין שום בעיה, להבדיל ממני הם ממש לא דוסיים ואין להם בעיה שנהיה בקשר וגם לא נשמור נגיעה. גם הבנות והמורות באולפנה שבה אני לומדת רחוקות מאוד מהשקפת העולם שלי וככה אין בסביבה שלי מי שמבין אותי ויכול להדריך אותי."

לא מומלץ לאף אחד

צופיה לא ממליצה לאף אחד להיות במצב שלה, היא די מצטערת על הרגע שבו חצתה את הגבול הדק שמפריד בין קשר ענייני לבין קשר רגשי. "מצד אחד את פתאום הכי מאושרת וקורנת בעולם; יש מישהו שמבין, שמקשיב, שמחמיא ומייעץ לך, יש מישהו שאוהב אותך... מצד שני, ברגעים של שפיות את פתאום קולטת שוננסת למצב מסובך ולשנים ארוכות וקשות של קשר שלא יכול באמת להתממש."

אבל אחרי כל ההמלצות והאזהרות, מתברר שלא מעט חבריה טובים נמצאים במצב דומה לזה של צופיה ויאיר. רק לשם ההמחשה: הודעת חיפוש קטנה שפרסמנו באחד הפורומים המובילים של הנוער הדתי ברשת, הובילה אלינו קרוב לעשרה סיפורים דומים, חלקם מסובכים יותר, חלקם הזויים הרבה יותר ואת חלקם תפגשו בהמשך הכתבה.

"צריך להודות על האמת", אומר בכנות הרב יוני לביא, מנהל 'חברים מקשיבים' ואחד פגש וליווה מאות נערים ונערות שהיו במצב דומה, "המציאות שבה גדל הנוער הדתי-לאומי היא לא פשוטה. מצד אחד הוא מרגיש שהאהבה היא דבר נפלא, מצד שני הוא יודע שזה עוד לא הזמן לממש את האהבה הזו ומצד שלישי הוא נמצא בחברה מעורבת בצורה כזו או אחרת, פוגש את בני המין השני וגם נחשף לתרבות המערבית ולסצנות שמדמות אהבה גדולה בסרטים

הוליוודיים, וכל הסלט הזה מעמיד את החברה שלנו

בהתמודדות קשה

וממושכת. נערים ונערות

צריכים לחכות לא מעט שנים

לפני שהם יכולים לממש את

הקשר ביניהם. מילא אם אכן היה

מדובר בגיל 18, גם הוא לא פשוט לכולם, אבל בחברה

שלנו מדברים גם על ישיבה וצבא ושירות לאומי ותואר ראשון,

כך שיוצא שאדם צריך לקחת את אחד הכוחות הכי חזקים שלו

ולתעל אותם למקומות אחרים."

מה באמת יש לתורה נגד אהבה? למה לאמלל את האדם?

"התורה לא נגד האהבה, היא הכי בעד האהבה. אבל סכיון שהאהבה

כל כך חזקה, עצמתית ומטלטלת צריך לדעת לנהל אותה נכון.

תראה למשל את העולם המערבי, הוא קידש את רגש האהבה ואת